

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

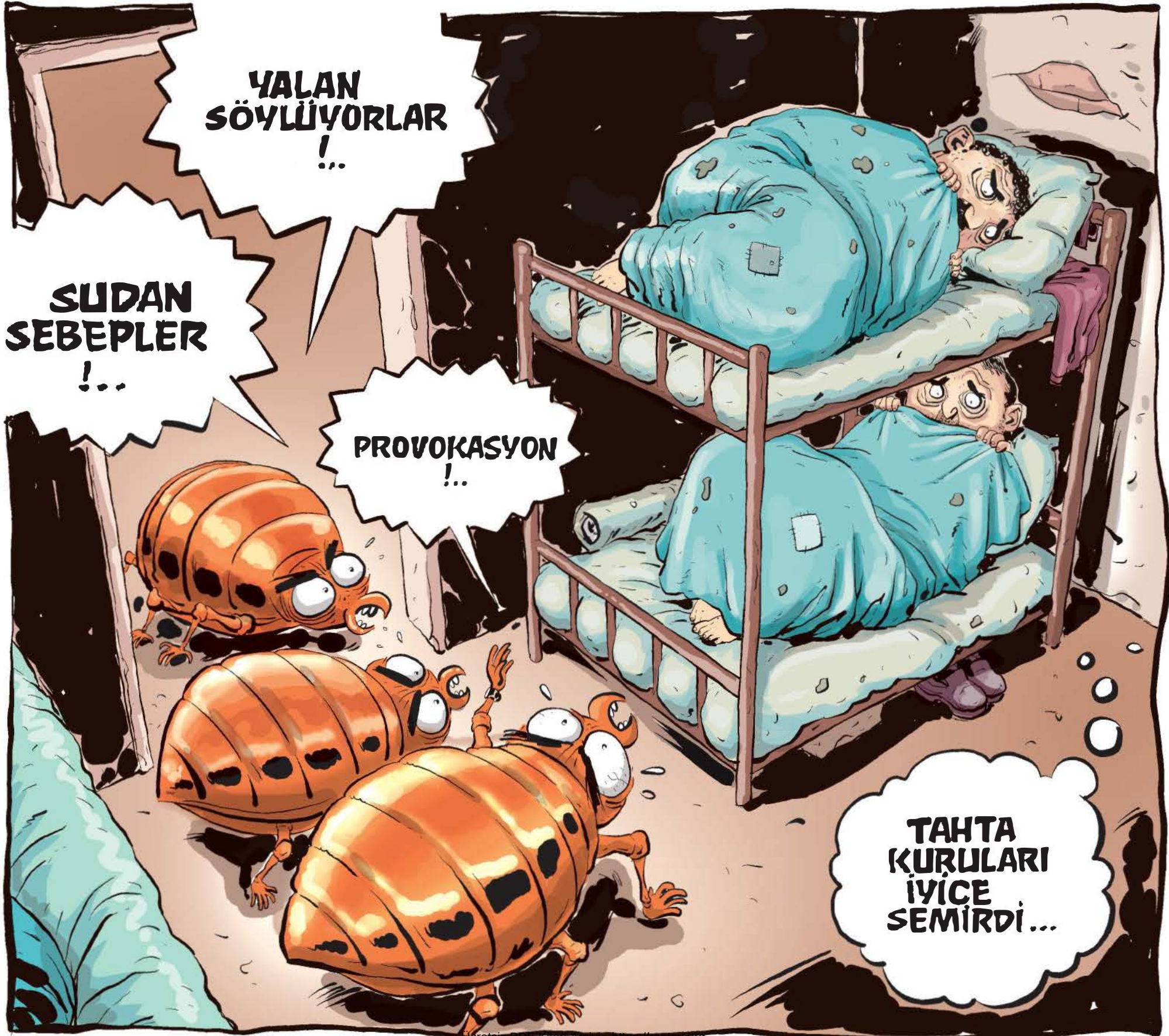
Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UYKUSUZ

Üçüncü havalimamnda kötü çalışma koşulları nedeniyle yaşanan işçi eyleminin ardından yandaş köşe yazarları derhal devreye girdi “Yatakhane de tahta kurusu varmış. Bizim okulda da vardı.”

Şarbon kapiya dayandı..

★ Çevre ve Gübre Bakanı Yusuf Davinci Şarbonlu etin en az domuz eti kadar tehlikeli olduğunu ve halkın yememesi gerektiğini söyledi..

"Eğer eti sık-ken ısırdığınızda guci-guci ediyorsa o et iyi et.. Ama ısırdığınızda şarp-şarp ediyorsa, o et belli eder.. Karp-karp ediyorsa karbonhidratlı.. Katr-katur ediyorsa kemikli.. Uzun lafın kısası, yutmadan önce iyice bi dinleyin ve ona göre yutun.. Bununla da bitmiyor.. Şarken de dinlemek gerekiyor.. Çünkü kulüka süresi var.. Belki işinizde asıldı şarbon yumurtaları.. Eğer zart-zort diye seşyorsa et temiz.. Amma tlllllllll diye ses geliyorsa sıkıntı var..

Derhal doktorlarda açtığımız "Hey yoksa bende şarbon mu var?" hattına müracaat edin ve 2'yi tuslayarak kayıtlı başlatıp osuruk renginizi kayıt ettirin.. Bütün kayıtlar dinlenip size geri dönecektir.. Eğer şarbonluysanız tek zart, değil- seniz sıft zart sesi size mesaj olarak yollanacaktır.. diyen bakan Limuzinleriyle ayrılarak konuşmasını bitirdi..

Putin'le el sıkışıldı..

★ İsmail ve Kemal Bakanı yaptığı açıklamada "Bu se- ne Putin'in elini ne çok sıkış- tık lan.. Yalama oldu herifin eli.. Duj alıp elini öyle sıkıyoruz ha- hahaha" dedi.. Aşıklama sonrası KQB ajanları tarafından vurulan bakanın cenazesinde konuşan "Bugünler De Geçer Vakfı" müdürü Tercümen Belpayır "Arkadaşımız doğru bildiği ilkelerden so- nuna kadar ayrıldı.. Ve belki bu yüzden, belki de kan meselesi yüzünden vurdular.. Ama buradan ruslara şunu demek istiyorum.. Bi domates için bize yalvardığınız günleri unu- mayın .. Gömelim" dedi.. Mikrofonu daha sonra Yaşar'a teslim eden müdür, Yaşar'ın sevilen parçalarıyla dans eden kalabalı- ğa katıldı.. Ya bu gece gel yada bu gece gel parçasıyla zirveye ulaştı gece..

3. havalimanında ne oluyor?

★ Vatsgoingon Bakanligından yapılan aşık- lamada "3. Sezon da seyircileri bir çok süp- riz bekliyor olacak" dedi.. "3. Havalimanı" diye sorunun düzeltilmesi üzerine "3. değil, 2. Abdülhamit" diyen bakan, "Peki işlemlerle ilgili olayları nasıl değerlendiriyorsunuz?" sorusuna "En objektif değerlendirme için yine İmdb puanına bakmak gerekiyor.. Ama kişisel değerlendirmem 8,3.. Göyet iyi bi puan" diye yanıt veren bakan, daha sonra toplantı için Avrupa'ya ustu..

Katar uçağı kulisleri karıştırdı..

★ Ankara kulisleri Katar sultanının Türkiye'ye hibe ettiği son model uçakla sallandı.. Boiñk 1080P modeli olan 780 kişilik uçak, okyanus aşırı ydculuklarda wi-fi, vidyo film ekranı, say, kola, kek gibi hizmetleriyle göz dolduruyor.. Konuyla ilgili aşıklama yapan Uçakal Bakanı "Tübitak ve odtü ekip- lerimizin ortak çalışmalarıyla dünyanın ilk tüpgazlı uçağına çevrile- cek bu prototipimiz, normalde çok yakıyor.. İlk önce bunu biz dizele- sevirdik.. Mevcut olan motorunu söktük, kamyon motoru taktık.. 4 tane.. Ama havalandırmaya muafvafak olmadık.. 4 tane kamyon motoru daha taktık.. Yine havalandırmadı.. Sonra bi yerden çıkma bulup 2 motor daha takınca astartı yüzünden pahaliya geldi.. Zaten motorlar da çok ağır geldi.. Ümitsizliğe kapıldığımız bir noktada, Teknoloji ve Buluş İşleri müstesarı arkadaşımız sahane bi fikir attı ortaya.. "Arkadaşlar" dedi "Neden gazlı yapmıyoruz? Zaten gaz hava gibi hafif ağırlık da yapmaz.. İstedığımız kadar tüp bağlayabiliriz.. Bi de ufak ocak ayarladık mıydı" deyince anladık ki karınlar acık- mış.. Böylesi yoğun tempolu çalışmalarda yemek yemeyi bazen 2 saat, hatta bazen 2 buuk saat unuttuğumuz oluyor.. Güzel bi sac kavurma yedik.. Marmarıştan orhaniye köyüne giderken bi yol üstünde sac kavurmacılar var, yoğurtlaması, salatası 30-40 liraya sikiyosun.. Lokum.. Helikopterlerle oraya gi- dip yemeklerimizi yedik ve tekrar toplantıya geri döndük.. Kanatların altına uçağı tüplü yapacaktık ama bi sorun vardı.. Kanatların altına bağlayacağımız mutfak tüpleri bomba gibi görünebilir ve bu sivilleri rahatsız edebilirdi.. Ne yapmalıydık?.. Aydın yolunda köfteleri enişte var.. Köfteleri nefis.. Hemen yerli yapım heli- kopterlerimizle oraya gidip köfte yedik döndük.. Gözümlü bulmuştuk, tüplerin üzerine mutfaklarımızdaki gibi kumaş entariler giydirecektik.. Hem bu yuvamızdaymışız gibi sıcak bir duyu oluşturacaktı.. Ama bu entariler paraşüt etkisi yaptı.. Peki bu sorunu nasıl gidermeliydik?.. Amasrada sahil balık diye var..

resmi gaste kapandı

★ "Okunmuyodu amk!" dedi.. Konuyla ilgili aşıklama yapan Artık Her Şey Şu Ekranın İçinde Bakanı "Evde 17 yaşında çocuğum var 'okunmuyorum baba' dedi.. Kimsenin ilgisini çekmiyor.. Zaten kağıt olmuş kaç lira.. Kapadık.. Youtube kanalı açamaz onun yerine.. Bütün vatandaşlarımızı resmi gazetenin ofisil Youtube hesabına aboneliğe davet ediyorum.. Çünkü 1 milyon izlenme fiilan olunca güzel akıyor, duyuyoruz.. Youtube'dan akan parayla çok güzel şeyler yapılabilir.. Bu fırsatları tepmemek gerekiyor.. Bir diğer açacağımız you- tube kanalımız ise Türkiye ofisil.. Buraya da çok abone olunacağını tahmin ediyoruz.. Sayfaların admini ben olacam.. Admin ne demek?.. İngilizce demek.. Yani dil olarak.. Mana- sı da var.. Ama öncelikle bizim bilmemiz gereken bunun ingi- lizce yani İngiltere adlı ülkenin vatandaşlarının kulan- dığı dil.. Nasıl ki Araplar arapça konuşuyor, bunlar da İngilizce konuşuyor.. Bana en sık sorulan sorulardan biri "İngilizce vatandaşları niye arapçamızı kullanmıyor? Bu in- sanlara neden ulaşamıyoruz?.. Biz de sorunun üzerine kabinedeki arkadaşlarla 2 saat kafa patlattık ve Kars Azat köyünde şahane kaz yapıyorlar, oraya gittik.. Özel jetlerle gidip kaz yiyip bi tazelenedik.. Tekrar brainstroming, yani "çok düşündük" yaptık ve bi çözüm bulduk.. Devrim yaratacak bir düşünce olduğunu söyleyeyim şimdilik.. Ama bulduk yanii.. Onu bilin, işiniz rahat olsun.. İngilizler, hatta finlandalılar bile inşalla yakın zamanda arapçaya gece- cekler.. Dün macaristan başbakanıyla konuştum, "Macarca yı yasakladık, ingilizceye geçtik" dedi.. İtalya öyle, endonezya ha keza.. Güzel yani.. süper.. oh ya..

Dolar yükseliyor..

★ Dış güclerin müdahalesiyle dalgalanan dolar can ya- kıyor.. peki kim bu dış güc.. Misal: "Anne ben dışarı sikiyom" Anne için dış güc evin dışındaki her yer mesela.. Hangi nokta- dan, sınırdan sonra başlıyor "Dış"? Önce onu konuşalım.. Dış nedir? Hangi noktadan sonra başlar? Dış: misal, Diski.. Yani..

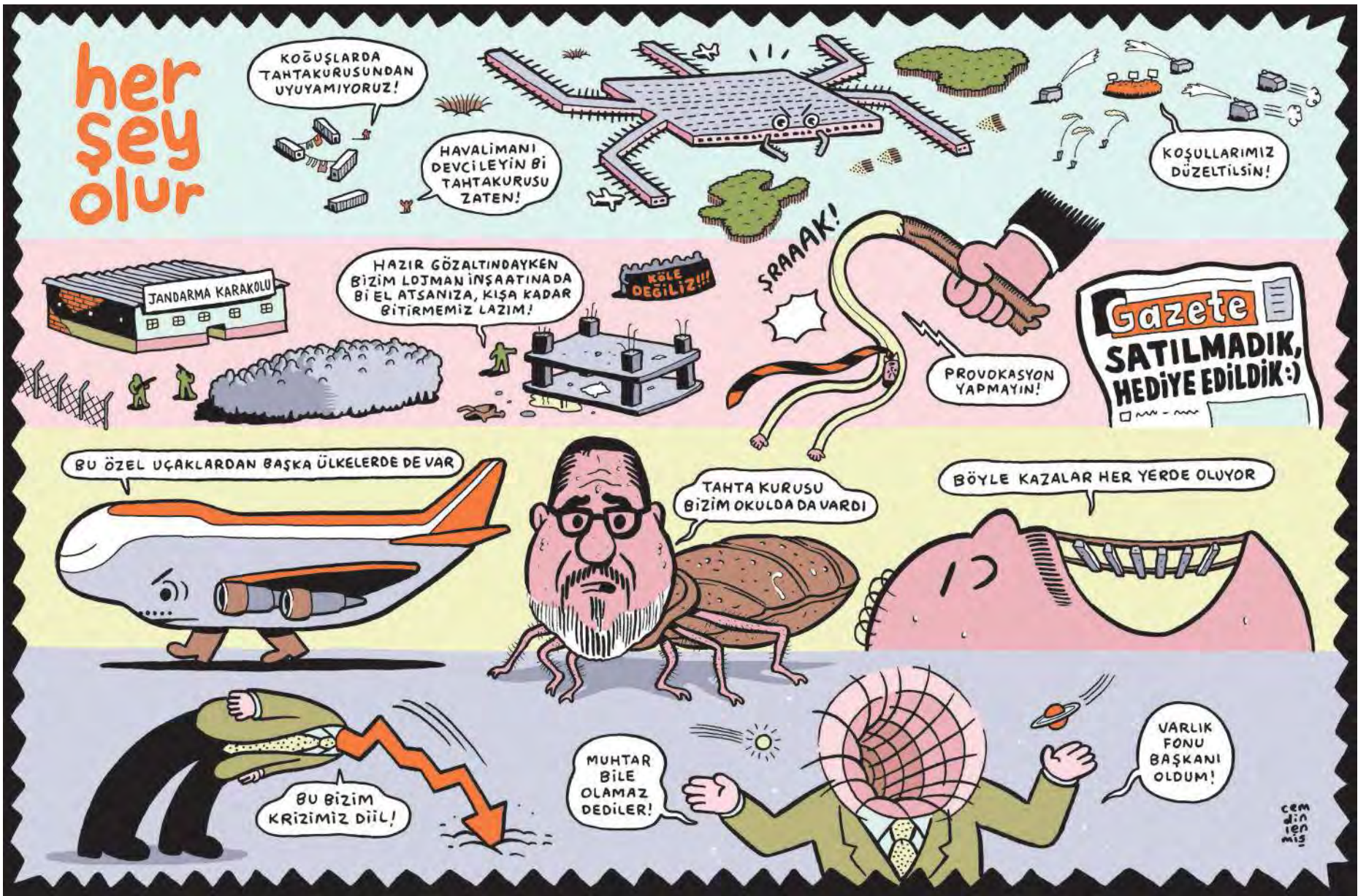
İşimizdeydi ve ikinarak uzaklaştırdık, dış'a gitti.. Cümle içinde: Sular nasıl ki fıskırdı, işte işal gü- zünden keim diskırdı.. Gibi kullanabiliriz.. Peki, bun- lar iyi güzel ama, "Güçler" kim? Güçleri anlamak için "güç" kavramını anlamalıyız.. Bunu anlamak için özellikle starwars 1-2-3-4-5-6 filmlerini izlemek ge- rekiyor.. Ayrıca 4-5-6-1-2-3 sırasıyla izlemek gerekiyor.. Bu bir şifre 456123'den 123456'ya çıkardığımız- da 332667 sonucu sikiyor.. Bu rakam amerikan başkanı Trumpin vatandaşlık numarası.. Yani Trumpin başkan olacağına taa starwars 4'te karar vermişler.. "Niye 1 değil de 4?.. diyeceksiniz.. Çünkü ilk 4.. filmi sektirler.. 1977'de sektirler.. 1+9+7+7=24 2+4=6.. Yani şeytanın numarası.. Bu kadar söylüyo- rum..

güzel şeyler de oluyor..

★ Çin'in özerk Zuyunghon bölgesin- deki köylüler örnek olacak bi davranışa imza attı.. Nesli tüken- mekte olan pandaları korumak için geleneksel mutfaklarından panda etini çıkardıklarını söylediler.. 94 ya- şındaki yaşlı bir çinli, kışukken çok panda yediklerini anlatırken hala ağzı sulanıyor.. Pandanın etinin lezzetli ol- ması için kanının akıtılmadan öldürül- mesi gerektiğini söyleyen yaşlı çinli şimdiki gençleri eleştiriyor.. "Biz ellerimizle boğardık pandayı.. Şim- dilerde garaja kilitleyip eksoz gazıyla boğarak öldürüyorlar.. Tabiki eti karbonmonoksitir..

oluyorlar.. Boynuna taş bağ- layıp suya atılan pandalar olduğunu duyduk.. Kimi pandaları astılar.. Ama çok şükür kanımız doyuyordu.. Şimdi panda yemek yasaklanınca biz burda zordurum- da kaldık.. Madem ki Dünya çevre örgütleri buna sinirle- niyor, gelsinler onların kontrolünde öldürelim bu pandaları.. Greenpeace çalışanlarının belirlediği yerler- de boğalım pandaları.. Özel- likle mutfagımızın vazgesitmez lerinden olan yavru pandalar (çünkü boğması kolay) gidami- zın % 80'ini oluştur.. Aşiz..

Anlamsız sanat

Sanat nasıl oluyor? Nerede daha iyi sanat var? Hangi sanatçının tohumu, ilk işleri ileride ne kadar değerlenecek? Sanatın sahibi kim? Sanat neden var ya da gördüğümüz bazı şeyler sanat mı? Sanatçının iyisi nasıl olur? Sanatsal ahlak nedir? Sanatın konumu değerini belirler mi? Sanat mı yoksa sanatçı mı gibi konular her müze, galeri, sokak ya da park gezmesinde hep aklımıza gelir durur.

@kaansezyum

Bunlardan bazılarını kendi kendime araştırıp bir fikir sahibi olmak istedim. İlk olarak dedim ki “En pahalı resimleri bulayım, onlara bakayım. Böylece en değerli sanat eserlerini görüp, onlardaki değeri anlamaya çalışırım, bu arada da kafamdaki bazı soru işaretleri kaybolur” diye düşündüm.

Şansa bak, BBC de benim gibi düşünmüş. Bir belgesel hazırlamışlar “Dünyanın en pahalı 10 resmi” diye, oturdum onu izledim.

İzledikten sonra gördüm ki dünyanın en pahalı 10 resminden en azından 4'ünün nerede olduğu, kimin salonunda ya da yatak odasından duvarında asılı olduğu bilinmiyor. Hatta listedeki bazı eserleri satın alanların bile bu işlere nasıl bu kadar büyük paralar verdikleri anlaşılmıyor (Para babaları arasında bir takım petrol zenginleri ve Rus oligarklar da var tabii). Hal böyle olunca en değerli işlerin bir kısmı .jpeg olarak bile zar zor bulunuyor. Yapan kişi acaba böyle bir durumda ne yapardı? Ya da zaten eserlerinin satılması onu ayrıca sınırlandırır mıydı? Sorulardan biri gitti. Demek ki sanatın değerini sadece zaman değil, aynı zamanda spekülâtörler

de belirleyebiliyormuş. E hal böyle olunca bu kadar paranın döndüğü işin içine her yerde olduğu gibi spekülâtorler ve mezar bozguncuları da ister istemez giriyor. Sanat dünyasının tepesi her yer gibi pis kokular yayıyor adeta. Olabilir, düzen böyleymiş dedim geçtim.

Gelelim sanat eserinin tüketeniyle olan ilişkisine. Ben düz ve sıkıcı bir insan olarak “eskiden” yurt dışına çıkma fırsatı bulduğumda ilk iş müzelere gitmeyi tercih ediyordum. Gidip ne var ne yok, Rönesans ortamında neler olmuş,Alber Dürer

neye sinirlenip resmin arkasına şişman adam çizmiş, hangi ülkede hangi tapınağımızın ne kadarı var bir kontrol çekiyor. Daha çok ilgimi çeken türler çoğu insanın "klasik" olarak nitelendireceği işler. Tabii arada güncel sanatı da takip etmeye çalışıyorum ama onun ortamı bambaşkaymış, onu da içine girdikçe ayrıca görmemek olmuver mesalesef.

Gençken bienallerde ya da güncel sanat sergilerinde kafamın (“Nasıl olur da bu bir sanat eseri olarak sunulur” diyerek) pek basmadığı eserler için o zamanlar kendi kendime bir formül üretmiştim. Buna göre: 1. Nesnelerin boyutlarını değiştirmek (çok büyütmek ya da çok küçültmek) sanat olabilir. (Artık kalmadı tabii ama Atatürk Havalimanı girişindeki dev sandalye dahil) 2. Nesnelerin nicelikleriyle kompozisyon yaratmak (Böceklerden dev top, binlerce plastik asker, bir sürü kitap, üst üste dizilmiş kola kutuları, vb) da sanat olabiliyor. 3. Gündelik hayattan alınan tek bir nesne (Treysi Emin’in fukara yer yatağı olur, başkasının mendili) de sanat olabilir... İşte bu 3 kurala uygun bir de “metin” hazırladınız mı, sizden sanatçısı yok. Örnekleri çevrenizden toplayın. Hah, bir de bu işleri sergilemek için çevre yapmanız gerekiyor –ki şu anda fabecook yada linkedin gibi siteler tam sizin için. Buralardan eşi dostu güzel seçip, ortamınızı yaptığınız zaman, az çok da yeteneğiniz varsa kısa sürede siz de aranan, sevilen ve hayranlık duyulan bir sanatçı olabilirsiniz. Hazır Contemporary İstanbul da başlıyor, ortamınızı iyi yapın.

sona doğru:

Eski iş arkadaşlarımdan yakın arkadaşlığa paralel geçiş yapan bir dostum var, hali vakti yerinde, reklam sektöründe çalışıyor, dünyanın en sevimli insanlarından biri. Fakat çoğu zaman bir sanat eseri, yerleştirme, heykel, vb. gördüğünde hemen “Anlamsız sanat” der. Anlamsız sanat lafı bu şekilde yıllar içinde beni de biraz etkiledi. Her ne kadar arkadaşım bu işlerin arkasındaki fikri ya da sebebi okuma heyecanı duymasa da, bir noktada gördüğümüz toptan sanat eserlerinin bir çoğu, (her ne kadar sanatçının eserinde gerçekleştirdiği yüksek fikirleri anlasam da) benim için de “Anlamsız sanat”lar haline geliyordu. Yıllarca eleştirip görgüsüzlüğüyle dalga geçtiğim arkadaşım ise sanata tavrını çoktan koymuştu. Bu yaştan sonra ondan bir sanatsever çıkartmak zor. Umarım ben kendimi kurtarırım. Ülke yarıyye, benim derdim anlamsız sanat.

Merhaba.

Beylerbeyi'nden pidediden selamlar. Bilirsiniz ben bazen de böyle köşe yazıyorum. Böyle derken, yani böyle. Tam olarak böyle ama. Böyle'yi bildin mi. Hey yavrum hey. Yani böyle derken, gezgin yazar gibi. Demek ki "bölge", "gezgin yazar" demekmiş. Hele hele derim, ağlarım. Bisikletimle geldim tabii ki. Çünkü bir yere en güzel bisikletle gidiliyor. Hava da muhteşem. Bir insan daha ne istesin ki acaba. Pidemi söyledim. Pide gelene kadar yazacağım ben şimdi böyle. Pideyi gömdükten sonra da başka yere giderim, sonra da oradan doğru yazarm. Bir de bu aralar ben bir düşündüm de, ağabey ben ne çok yazıyorum ya. Ben sürekli yazıyorum. Senin bilmediğin şeyler var mesela. O şeyler için sürekli yazıyorum. Sonra o şey bitiyor, başka bir şey başlıyor, yine yazıyorum. Yazmaktan aldığım lezzeti belki de hiçbir şeyden alamam. Yazmak, yazmak, yazmak. Sadece yazmak. Ha ben biliyorsunuz, çizen ve anlatan da bir kişiyim. Fakat öncesinde yazdığım için her birini de aynı potada eritiyor, sevincimden çıldırıyorum. Rum. Um. Mum. Bunu da yapmasam olmazdı, tam yeri geldi çünkü. Olur öyle çünkü. Zaman zaman çünkü. Her zaman da değil ama, bazı zaman. Peki ben size bugün ne'den bahsedeceğim. Kırmızı ışıklardan bahsedeceğim mesela. Ama trafikteki kırmızı ışıklar değil, bunlar başka kırmızı ışıklar. Sinsi gibi günden güne çoğalan, bizleri abluka altına alan, ve en sonunda da dünyalar savaşı gibi doğru zamanda harekete geçip hamumuza koyacak olan zalim kırmızı ışıklar bu kırmızı ışıklar. Hiç güven vermeyen kırmızı ışıklar bu kırmızı ışıklar. İlk kırmızı ışığı fark ettiğimde sene geçen seneydi. Gece öyle pencereden dışarıya bakam dedim. Bir şey dürttü beni. Normalde çünkü hiç sevmem pencereden dışarıya bakmayı. Pencereden dışarıya yaşlılar bakar. Babaannem çok bakardı pencereden dışarıya. Babaanne olmak istemediğim için pencereden dışarıya hiç bakmam ben. Bir şey dürttü o gün, dedim bakam madem. Bir de ne göreyim. Caminin avlusundan doğru bir kırmızı ışık, gözümün içine doğru yanıp yanıp sönüyordu. Halla halla dedim, neymiş ki bu böyle dedim. Ertesi gün uyanır uyanmaz kırmızı ışığa gittim. Bulamadım. Dün gece şov yapan kırmızı ışık, gündüz gözüyle ortalarda yok hiyi mi. O gece pencereden yine kırmızı ışığı izledim. Bence aslında en çok da o beni izledi aslında. İki "aslında". Gece gece aşağı da inemedim. Korktum. Kırmızı ışık beni vuracak diye düşündüm. Pencereden uzak durdum. Ama biliyordum, kırmızı ışık oradaydı, ve derdi bendim. Aylarca hiç bakmadım sonra pencereden. Geçen hafta dayanmadım, yeniden baktım. Kırmızı ışık yoktu avluda. Gitmişti. Benden ümidi kestiyse demek ki diye düşünürken çok uzaklarda bir binanın tepesinde gördüm bu defa kırmızı ışığı. Bana doğru yanıp yanıp sönüyordu. Ve daha güçlü, daha parlaktı artık. Çok daha korkunç bir kırmızı ışıkta bu. Hedefteydim işte. Dün dayanmadım yine baktım. Şimdi bir de iki bina yan tarafında bir kırmızı ışık daha var. İki kırmızı ışık oldular başıma. Birkaç gün sonra baktığımda üç kırmızı ışık olacaktı biliyorum. Ve sonra sonra her yer kırmızı ışık olacak. Yanıp yanıp sönerlerken öyle, bir anda koca İstanbul can pazarına dönecek. Önce beni vuracaklar, sonra hepimizi. İstanbul'u ele geçirdikten sonrası zaten kolay. Ülkeyi kana bulayacak bu kırmızı ışıklar. Büyük bir felaket bizi bekliyor. İçinizi karartmak istemezdim ama durumlar bu. Bu kırmızı ışıklar boşa yanıp sönmez çünkü böyle. Kırmızı ışık dedim mi bir duracaksınız çünkü. Kırmızı ışık çok ciddi bir olay. Kırmızı ışığı asla yabana atamazsın. Ass-la ama.

Kanlıca'dan selamlar. Gezerim ben öyle. Dün akşam da hayali kuzenim geldi ya yine eve. "Ah Alpaycim ah, çocukluk çok fena bir şey" dedi. "Niye ki" dedim. "Ne bileyim, zalim oluyor insan çocukken, hayın oluyor, eşşek oluyor, arsız oluyor, hayvan oluyor, denyo oluyor" dedi. "Alla Allaa" dedim, "noluyor ya" dedim. "Ne bileyim" dedi. "Anlat anlat" dedim. "Çocukken bizim mahallede bir bakkal vardı, virane, bazen de adam durmazdı bakkalda, anasını koyardı bakkala baksın diye" dedi. "Anasını mı" dedim, "kesin çok hisli bir hikaye geliyor" dedim. "Gelmez mi, dinle" dedi. "Biz de mahallenin pişleri olarak anasının yolunu gözlerdik bakkala baksın diye, çünkü anası bakkala baktığı zaman her şey çok daha oluyordu" dedi. "Ne kolay oluyordu ya" dedim. "Bakkaldan bir şey aşırması, seksen küsur yaşında kadın, kulağı duymuyor, gözü görmüyor, düşün" dedi. "Ne manyak adammış, insan böyle bir yaşlı annesini bakkalda çalıştırır mı" dedim. "Orası zaten ayrı bir tartışma konusu da, giderdik mesela bakkala, derdik ki mesela, şu alt raftaki turşu ne kadar ki acaba derdik, o zaten alt rafa eğilip kalkana kadar, tezgahın üzerindeki çikolataları cebe atardık" dedi. "Sonra da turşu almakta vazgeçtiğimizi söyler, kaçarcasına uzardık öyle cebimizdeki çikolatalarla birlikte, yemin ediyorum çok güzel günlerdi" dedi. "Ama şimdi düşününce zalimlik tabii" dedi. "İnsan çocukken şey yapamıyor ki, seksen küsur yaşındaki kadını soyamak ne demek" dedi. "Valla öyle, şimdi senin yaşındakiler yapıyor böyle şeyler, sonra da televizyonlarda izliyoruz" dedim. "Vallaha öyle" dedi. Gitti sonra. Sustum. Perdeye yansıyan bir kırmızı bir ışık gördüm. Korktum. Sustum.

Hoşça kal.

"laheyya"
28 Eylül Cuma / BKM Mutfak Çarşı / Saat: 20.30 / bilgi: 0212 327 72 00
29 Eylül Cumartesi / Kadıköy Bahane / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49

FurkanÖzçoban

Hansel & Gretel

Burada işler böyle yapılır

Dünyanın en çirkin cümlelerinden biri de "Tamam doğru değil ama, bu işler böyle yapılır," cümlesidir. "İşçilerin

hakkını yemeyin," dersiniz, "İyi ama bu işler böyle yapılıyor," derler. "Yaptığınız yasadışı!" dersiniz, "İyi ama bu işler böyle yapılıyor," derler. "Yahu ayıp değil mi, günah değil mi, yazık değil mi, ahlaksızlık değil mi bu yapılan?" diye sorarsınız, "İyi ama bu işler böyle yapılıyor," diye cevap verirler.

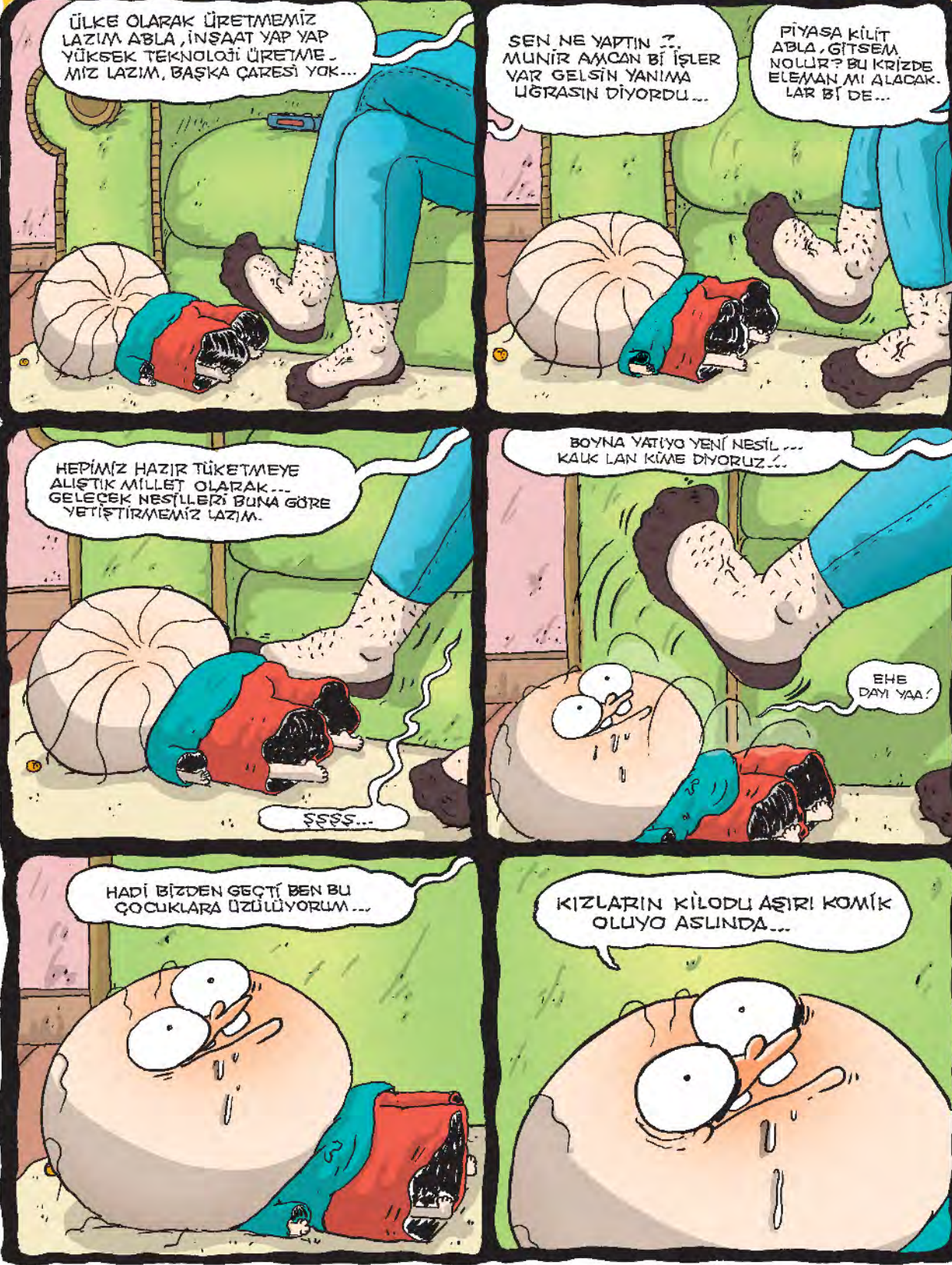
Bakin aylarca beş kuruş para alamadan, on dokuzuncu yüzyıl şartlarında çalışan, seslerini çıkardıklarında üzerlerine polis, jandarma salınan işçilerin niye ayaklandığını soruyorlar. Yıllarca Türkiye basınının baş Abdurrahman Çelebi'si olmuş ve iki satırdan fazla okuyan herkesin sığığını ve de haysiyetinin havadan hafif olduğunu açıkça gördüğü Engin Ardiç, "Bizim lisede yatakhane de tahtakurusu vardı," diyebiliyor. Doğrudur, her tür hayvanın içeri sokulduğu lise yatakhanesinde tahtakurusu da olabilir. Ama her ne kadar densizliğiyle liseyi dün bitirmiş gibi dursa da, Engin beyefendi her gün küfrettiği cumhuriyetin onu bedava okuttuğu liseden mezun olduğunda doğan çocuklar bugün torun sahibidir.

Diğer bir "İyi ama bu işler böyle yapılıyor" bu zamana kadar neden ayaklanmadı işçiler diye sorabiliyor. Yıllar önce maaşlarını alamadığı için çalışmak istemeyen gazetecileri silahla tehdit ettiği rivayeti doğru mudur bilmiyorum, orada değilim ama yıllar sonra, insanlık dışı muamele gördükleri ve maaşlarını alamadıkları için çalışmak istemeyen işçileri önceki gece youtube'un kompo videoları arasında fazlaca vakit geçirmiş kıt akıllı bir ergen denyoluyla hedef gösterdiğine hep beraber şahit olduk.

Çünkü futbolcu olmaya hevesli ama olamayanların nasıl futbolcu olunması gerektiği konusunda binlerce fikri olmasına benzer bir şekilde her gün bir türlü olamadığı adamlığın kriterlerini saptamaya çalışan Altaylı işçilerin canlarına tak ettiğinde değil de çalıştığı her gazete patronunun tetikçisi ve de promosyoncusu Fatih Altaylı uygun bulduğunda itiraz ederler. Çünkü kendisinden daha zeki iki üç kişiyle ekrana çıkınca kendisini de onlar gibi zeki zanneden Altaylı'ya göre, yüzüp yüzüp kuyruğuna gelinen iş tamamlanmalı, işçiler inşaat tamamen bittikten sonra itiraz etmelidirler. Öyle yapmalıydılar ki patronlar nasıl olsa inşaat bittiği için gönül rahatlığıyla "Vermiyorum paranızı, gidin derdinizi Marko Paşa'ya anlatın," diyebilisin.

Başka bir "İyi ama bu işler böyle yapılıyor," çok derin şantiye deneyimleriyle işçilerin hayvan yerine konmasının son derece doğal olduğunu hiç çekinmeden anlatabiliyor. Aynı işçilerin hatta yeri geldiğinde aynı köyden çıkan işçilerin Almanya'da, Fransa'da, Belçika'da, Avusturya'da yıllardır tüm haklarını kullanarak ve hiç de öyle "içeride maaşlarını rehin tutma, başlarına eli sopalı dayıbaşı atama" gibi durumlarla maruz kalmadan cayır cayır ve hatta çoğu Avrupalıdan çok daha verimli çalıştığını ya bilmiyor ya da bilmezden geliyor. Aslında kendi çalıştırdığı işçileri aşağılamaya kalkarken aynı işçilerle gayet güzel ve uyumlu çalışan Alman, Avusturyalı, Fransız, Belçikalı şantiye şefinin tırnağı bile olamadığını, muadili Avrupalının yanında kendisinin ciğerinin beş para etmediğini itiraf ediyor. Orhan Kemal romanlarından çıkma gaddar bir dayıbaşı edasıyla akıllar verirken, o romanlarda işçilerin yüzüne gülüp arkasından sövdüğü karakterlerden biri olduğunu bilmiyor. Ama anlaşılın işçilerin sövmesi yetmiyor, bütün ülke kendisine sövsün istiyor.

Emin olun ki 1831'de Lyon'da ayaklanan dokumacılara, 1877'de Pittsburgh'te isyan eden demiryolculara, ve 1905'te St. Petersburg'da anayasayı değiştiren işçilere de oturdıkları yerden gevşek gevşek "İyi ama bu işler böyle yapılıyor yahu," diyen namussuzlar olmuştur. İşte böyle işçiler sesini yükselttiğinde "Bizim yatakhane de tahtakurusu vardı canım," "Yahu önce işi bitirin sonra bir ara patronun canı isterse alırsınız maaşlarınızı, hem her şey maaş mı demek?" veya "Valla bu oyunun zagonu bu," diye grev kırıcılığı yaparak işçileri hedef gösterenler, sadece hakkını isteyen insanları bozgunculukla suçlayanlar bir süre sonra "Valla ben kötü niyetle söylememiştim," diye aman dilenir ve "Eh, kusura bakma birader, bu işler de böyle yapılıyor işte," yanıtını almışlardır.

ve SINEM

Bu dönemde vücuduna yatırım yapıyor.

Cihan Kiliç

"Ben onu sevenlerden nefret ederdim ama o beni herkese benzi sevmelerini söylerdi."
- Umay Umay / Orosu Kırmızı'dan

DİKKAT, BEYİNSİZ MADDE:

Despotik yönetim altında yaşayan bir halkın hayatına demokrasi adına dış müdahale meşru ise, bu halk amerikan halkı, bu devlet Amerika Birleşik Devletleri. Faşist Trump'ın varlığı, müdahale sebebi. Hitler ve George Bush gibi, "tüm halkların düşmanı" bir iblis mevrubahis...

ŞİMDİ MELEZLEŞME ZAMANI:

Avrupa Birliği'nin "sosyal kulüp" kimliğinden uzaklaşıp Avrupa Birleşik Devletleri haline dönüşme zamanı gelmedi mi? Önünde dünya barışı ve melezleşme yolunda bir büyük fırsat var AB'nin: Türkiye'yi ve iki toplumlu tek devlet halinde Kıbrıs'ı birleştirmek. Böylece AB, sınırlarını ve güç alanını genişletecek, Güneydoğu'daki kardeş kavgası bitecek, Kıbrıs da bağımsızlığına kavuşacak. "Avrupalı" üst kimliği, çatışmaları bitirecek; Kıbrıs halkları, Türkler, Kürtler ve diğerleri, eşit kimlik ve yasal hakla donanacak. Bu hamle yapılmadığı sürece, NATO'nun bir şubesi olarak gelecek AB. Zamanla çözülüp dağılması da kaçınılmaz olacak...

OLOF PALME: Sosyal demokrasiye örnek gösterilen İsveç'te en çok oyu faşist parti aldı. Barışın simge lideri Olof Palme, işte şimdi tam manasiyle katledildi. Bu gidişin nereye lan dünya!?

MUAMMER KADDAFİ: Rahmetle anıyorum Libya Arap Halk Sosyalist Cemahiriyesi'nin başkanı Kaddafi'yi. Emperyalist NATO tarafından vahşice katledildi. Bin yılı aşkındır süren

'hayasız akının' kurbanı olan haysiyetli bir doğuludur, nur içinde yatсын. Emperyalizmin onu devirmek için uydurduğu Ulusal Geçiş Konseyi'ni tanıması üzerine, "İsterseniz milyon kere taniyin" demişti Kaddafi, "bunun Libya halkı üzerinde hiçbir önemi yok. Libya halkını kimse temsil etmez. Kaddafi bile!" Aptal olsun gene de bilirsin, Libya'ya saldırı demokrasi için değil, rafine petrolü ve güneş panelleri için yapıldı. Bu potansiyel bela, tüm üçüncü dünyanın başında, yarın bir gün size de hatta bize de çıkabilir. Katliamın tetikçisi Fransa modern, halkının kimlik ve kişiliğini koruduğu için Muammer Kaddafi ilkel, öyle mi? Hassiktir lan konjonktür!

AT: Faytona vicdansızca sürülen atlar, içimizi eziyor, yazıktır. Türklerin tarihi yoldaşlarına bu çileyi reva görmesi aşıptır. Ata acımayan insan, insana da asla acımaz...

BİRİNCİ ESKİ: Macar, dostu düşmanı ayırıştır / Yunan, eskiyle yeniyi tanıtır / Çek, geceyi gündüze karıştır / Arnavut, votkamla eriği çalıştır...

VEDAT ZEKİ ÖRS: 'Hocaların hocası' diye bilinen, onlarca dili konuşabilen, Brezilya'ya atanan fransız diplomatın bile 'portekize aksanlı fransızca' hakkında detay almak için başvurduğu Örs, bir hafta kadar okula gelmez.

Öğrenciler merak içindedir. Geldiği vakit, tahtaya sol eliyle yazması bir öğrencinin dikkatini çeker, "Hocam siz solak mıydınız?" diye sorar. Vedat Zeki'nin cevabı hakikaten enteresandır: "Geçen hafta sağ kolum felç oldu, bu süre içinde azmedip sol elle yazmayı öğrendim!"

GÖÇ: Ve Türkler, önlerine gelen herkese memleket, yaş ve maaş sorarak hızla ilerliyorlar, bu soruları duyan kavimler her şeylerini bırakarak kaçıyorlardı. Böyle böyle buralara kadar geldik...

LEMAN GÖLÜ KIYISINDAKİ OLAY:

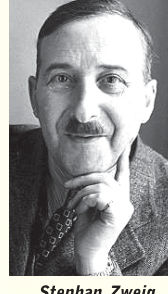
1918 yılının bir yaz gecesinde, İsviçre'nin küçük bir kasabasına, derme çatma sandalının üstünde bir yabancı vurur. Bir balıkçı, onu köye getirir. Adam rustur, savaş onur buralara sürüklenmiştir. Ne nereye geldiğini bilir ne de nasıl döneceğini. "Peki ya Çar?" der, "eminim bana yardım eder." Çar'ın tahttan indirildiğini söylerler, Boris adlı yabancı yıkılır. Orada kalmasını söylerler, dinlemez Boris, geldiği denize geri açılır. Stefan Zweig'in bu yaşanmış hikayesi, dokunaklı

finale sahiptir: Boris'in denizdeki cesedini gene aynı balıkçı vurur...

METİN'SİZ EKOL OLMAZ: Tiyatroda Zeki-Metin... Mizahta Can Barslan, Gani Müjde, Metin Üstündağ...

Çizim: Kemal Aratan

Stephan Zweig

Müzikte Eda-Metin Özülkü... Futbolda Metin Oktay, Hakkı Yeten, Lefter Küçükandonyadis ve de Metin-Ali-Feyyaz... Tesadüf müdür? Evet! Tek yalnız Metin, şair Metin Eloğlu olabilir. Metin Milli ise asla yalnız değil, dört kişi gibi kalın ses sahibi...

CEMİYETTE PİŞMEK: Bu nasıl bir cemiyettir ki, insanlar ya çiğ veya tünden yanık. Topla kendini cemiyet! Çifte kavrulmuş velakin yanmamış insanlar arzuluyoruz senden...

KEDİNİN ADI VAR: Gazeteci arkadaşım Barış'ın sevgilisi Anastasia. Kızın önceden beri kedisi olan Kısmen, çiftle beraber yaşıyor. "Ne zaman Nastia ile kavga etsek ve ben bariz haksız olsam, kedi asla yanıma gelmiyor ve yüzüme bakmıyor. Haklı olduğum tartışmalarda da yanıma geliyor fakat yine yüzüme bakmıyor" diye anlattı Barış. "Neymiş böyle bu" diye düşünüp, işin içinden çıkamayıp yazmağa karar verdim...

ON KİLO FINDIK: Türkiye, bir çok ülkeye fındık satıyor. Bunların içinde en az fındık alan Ruanda: Sadece on kilo, bedeli de 104 dolar! Kimdir o keyif ehli ruandalı, vallahi merak ettim...

KISA CÜMLE DÜNYASI: Bir zamanlar biz aforizma yazarları, derebeyleri gibi afilliydik. Sonra toprak reformu oldu, yani internet ve twitter ve de hepsi. Şimdi herkes minik alanında kısa cümlecici. Yanlış mı? Hayır. Bu sebeple cayacak mıyız ünlemleri anlam kovalamaktan, ona da hayır...

BELALTINDAN NOTLAR: Yeni sahne gösterimin adı bu. Geceyarısı komedisi olacak. Detayları önümüzdeki iki haftada yazacağız...

Mustafa Satıcı

instagram.com/cemguventurk

CEM GÜVENTÜRK

**"kendimi
durduracak
değilim"**

Fırat Budacı

Yazacağım kitabın piyasadakilerden bir farkı olması lazım tabi. Farklılık yaratmak için öncelikle kişisel gelişim dünyasını incelemek, kimler kimleri nasıl geliştiriyor, olmamış bireyler hangi olmuş yazarları tercih ediyor, yazarlar gerçekten olmuş mu, olmamışlık hangi alanlarda kendine daha çok yol buluyor, araştırmam lazım. Hadi bakalım!

24 Ağustos

Dün gece kişisel gelişim dünyasına şöyle bir göz attım. Rakiplerim çok güçlü. Piyasanın en çok satanlarından, "Asla Vazgeçme" isimli kitabın yazarı Erdem Karagöz'ün biyografisini okuduğumda kendi kendime, "Belki de Bu İşten Vazgeçmeliyim" dedim. Okuyanın var oluşunu sıfırlayan şu biyografinin gücüne bir bakın: "18 yaşında Türkiye'nin **en genç futbol antrenörü** oldu. 20 yaşında girdiği hakemlik sınavlarını **100 tam puanla** bitirdi, **hiç** hakemlik yapmadı. Günde 50 sayfa okumadan yatmayan Karagöz **hiç antibiyotik** kullanmadı... Evli olan Karagöz yirmi üniversite öğrencisi ile oluşturduğu **beyin fırtınası** takımı ile **sürekli** çalışmalar yapmaktadır. Vazgeçilmezleri arasında sorgulamak, değişim ve **gençleri doğru sorularla tetiklemek** bulunuyor." Biyografisi bile bir tür kişisel gelişim kitabı olan Erdem Karagöz'ün ışığında kendi biyografimi yazdığımda sonuç pek iç açıcı olmadı: "18 yaşında iki milyon kişiyle birlikte üniversite sınavlarına girdi. 20 yaşında sınıfta kaldı. Geceleri yattığı yerden bir iki sayfa okuduktan sonra, kitabı elinden düşüren Budacı, belli aralıklarla Augmentin 1000 mg, Alfoxil 1000 mg, Duocid 375 mg isimli antibiyotikleri kullandı. Apranax Fort halen baş ağrılarının tek çözümü. Majezik'i de beğeniyor ama biraz hafif buluyor. Yaklaşık iki yıldır Majezik'in (nedenini tam tarif edemese de) kadınlara daha çok yakıştığı iddia ediyor. Budacı, iki üç arkadaşıyla oluşturduğu "hayatı beğenmeme" takımıyla sürekli bira içmektedir. Biray'ı fazla kaçırdığı sabahlarda Apranax'ı direkt yutarken, Majezik'le kısa bir süre bakışmaktadır. Vazgeçilmezleri arasında fikir değişiklikleri, umutsuzluk ve gençleri yalan yanlış, kendisinin de inanmadığı fikirlerle tetiklemek bulunuyor."

25 Ağustos

Bugün sabah saatlerinde, kitabımın dikkat çekici olması için, "Hayatınızı Değiştirin" gibi bir ismi, süre vaadiyle güçlendirmem gerektiğini düşündüm. "Bir yıl" bana bile uzun geldi. İki ay, üç ay gibi süreler de bir an önce gelişmek isteyen insanlara fazla gelir

"İÇİNİZDEKİ DEĞİŞİMİ UYANDIRIN"

23 Ağustos

Bir kişisel gelişim kitabı yazmak istiyorum. Normal kitap yazamıyorum çünkü. Oturup kitap yazmak için gereken dirayet, kararlılık, hırs, çalışkanlık ve sabırdan yoksunum. Düşündüm ki, bir kişisel gelişim kitabı yazarsam hem bir türlü olgunlaşmayan ruhumu ve karakersiz kişiliğimi iyileştiririm, hem de henüz "olmamış" kişilere "nasıl olunacağını" göstererek toplumsal bir fayda sağlarım.

diye düşündüm. Sonunda "bir ay"da karar kıldım: **"30 Günde Hayatınızı Değiştirin!"** kulağa hoş geliyordu. Nasıl olacağını hiç bilmiyordum ama 30 günde hayat değişecek ve değişen bu hayatla bir ömür boyu huzur içinde yaşanacaktı. Bunu kim istemez? "Oldu bu iş, voliyi vurdum," diye düşünürken, öğleden sonra bu süre meselesiyle ilgili ufak bir araştırma yapınca apışıp kaldım. Hayatı değiştirme meselesi 48 saniyeye kadar inmiş. Paul McKenna'nın "Hayatınızı 7 Günde Değiştirin", Steve Goodier'in "Bir Dakika Hayatınızı Değiştirebilir" ve Richard Wiseman'ın "59 Saniye" isimli kitaplarından sonra, yazar Şahika Uçuroğlu, "48 saniye" isimli bir kitap çıkararak hayatı değiştirme meselesinde liderliği ele geçirmiş. 48 saniyenin altına inebilir miyim bilmiyorum. 47 saniye nasıl olacak? Godier'in "Bir Dakika"sını, "59 Saniye"ye çeken Wiseman gibi kurtlar varken 47 saniyeyi bana bırakırlar mı? Bilemiyorum. Aklıma "Hayatınızı Aniden Değiştirin" gibi bir şey geliyor, ama "aniden" nasıl olacak? İntihar değil mi o?

26 Ağustos

Bugün sabah, kişisel gelişim uzmanı Melih Arat'ın "Limit-Siz" isimli kitabının tanıtımı için çektiği videoyu seyrettim. Kendini iplerle bağlayan Melih, "Bu kitabın içindeki bilgiler bizi bağlayan bağları kesmeye yarıyor," dedikten sonra, makasla iplerini keserek özgürleşti. Bence tanıtım için oldukça başarılı bir çalışma. Anladığım kadarıyla, "ipler" bizi kısıtlayan toplumu, makas da yazarın yazdığı kitabı simgeliyor. Belki de ben de böyle bir şeyler yapmalıyım. Sonuçta tanıtım şart. Düşünelim bakalım...

27 Ağustos

Tanıtım için aklıma nefis bir fikir geldi. Tanıtım filmini suyun altında çekiyorum. Suyun altında cam bir fanusun içinde (47 saniye boyunca) çıkışı bulamayan bir balık gibi debeleniyorum. Bir o yana bir bu yana yüzdüğüm, ellerimle cama vurduğum, suyun altında olmama rağmen mimiklerimle umutsuzluğu yansıttığım bu gergin saniyelerin ardından tepemde bir ışık yaniyor. Hızla ışığa yöneldiğimde, orada sadece kafamın geçebileceği bir delik buluyorum. Kamera, suyun dışına çıkıp derin bir nefes alan kafamı çekiyor. Rahatlayan kafam kararırken ekranda yeni kitabım beliriyor: "Çık Bir Nefes Al!"

28 ağustos

İsim konusunda hâlâ kararsızım. Önce ismi bulup ona göre içerik yazmak saçma, ama başka bir çıkış yolu bulamıyorum. Kitap isimleriyle ilgili ufak bir araştırma yapınca şaşırp kaldım, isim işi iyice coşmuş. Araştırmam sırasında, "Biraz Daha Özgüven Alır Mıydınız?", "Sen Gerçekten Sen Misin?", "Ben 5 Kere İyilik Yaptım", "Büyük Adam Olucam Her Çocuk Bir Ceo'cuktur", "Neden Ben, Neden Bu, Neden Şimdi (Ciltli)", "Yumurta Gibi Kırılmayın Tenis Topu Gibi Sıçrayın" gibi isimlerin yanında, terbiyesizlikle ilginçliği birbirine karıştıran bazı yazarların, "Nah Book", "Sadece Aptallar 8 Saat Uyur", "Her İşsiz Bir Ahmaktır", "İtle Yatan Bitle Kalkar", "İçinizdeki Öküze Oha Deyin" isimli kitaplarıyla karşılaştım. Araştırmama devam ettiğimde işin "Matrix'e Hükmedin" ve "Kuantum Dokunuş" a kadar coştüğünü

gördüm. İsmi gözlerimi belerterek defalarca okumak zorunda kaldığım, "Ya Bir Yol Bul Ya Bir Yol Aç Ya da Yoldan Çekil" kitabının şiddetli başlığı, "Ya da S.ktir Git A.ına Kodumun Çocu" diye devam edebilmiş gibi geldi bana. Belki de isim konusunda gerçekten rahat olmak lazım. Bir yandan sertleşirken bir yandan dengeyi elden bırakmamak lazım. İşte başarılı bir örnek: "Sen Şimdi Gidecen ya Cehennemin Dibine Git, Ben Bağırma Taş Basarım".

Öğleden sonra, sabah incelediğim kitapların ışığında bazı isimler bulmaya çalıştım: "Olmamışlık Bir Kader Değil Hadi Buyrun", "Hayatı Göğsünüzde Yumuşatın, Voley Hazırlanın, Hemen Şimdi!", "Bu Kitabı Okumadan Olmaz", "Her Şey Seninle Başlar, Neredesin?", "Hayatı İskalama Gelene Vur" (birinci kitap), "Gidene de Vur!" (ikinci kitap), "Kendi Kendine Konuşma Benle Konuş", "Mutsuz Bir Kuğu Olacağına Mutlu Bir Ayı Ol" gibi iddialı isimlerim, listenin sonuna doğru, "Ben Daha Ne Yapabilirim?", "Yapacak Bir Şey Yok" gibi görece zayıf isimlere dönüştü. İsim zor...

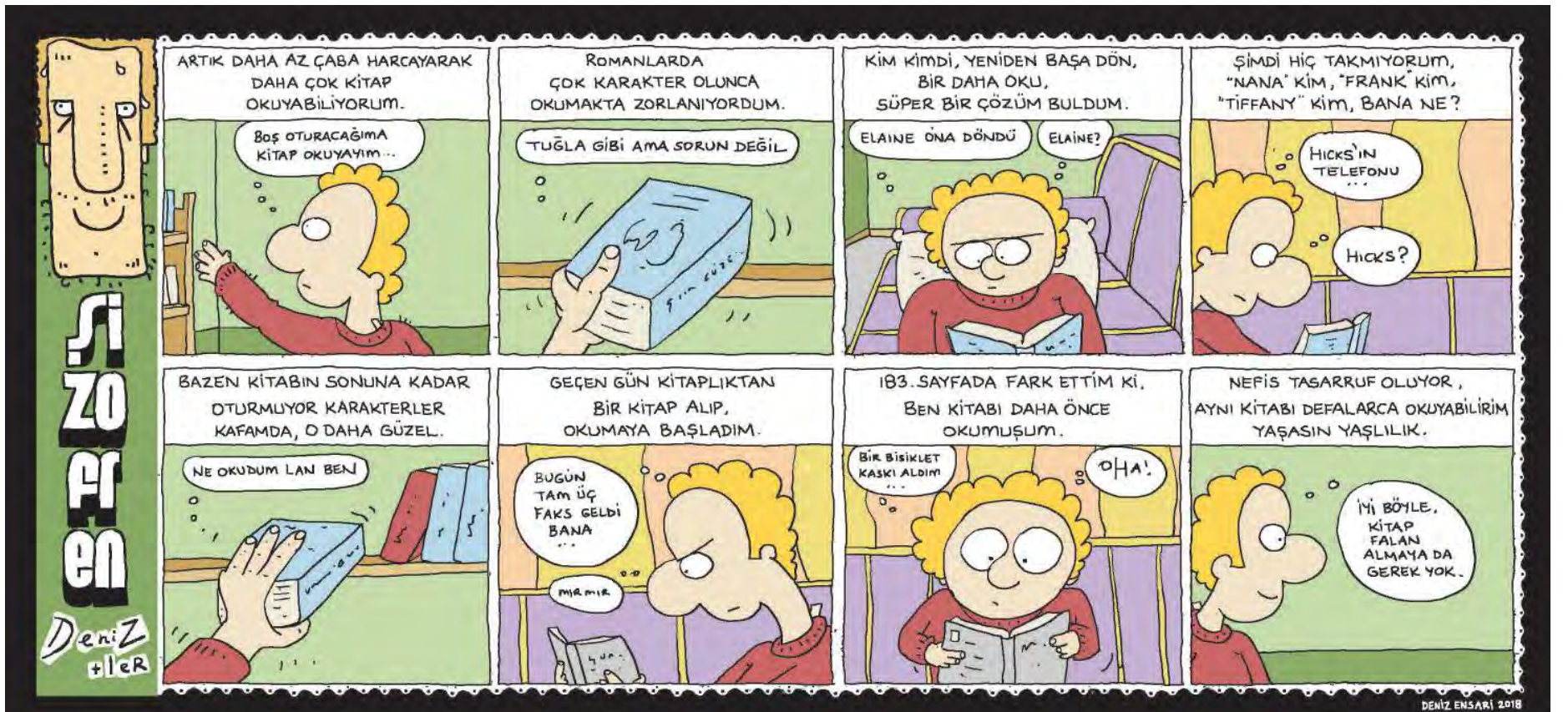
29 Ağustos

Dün gece rüyamda Erdem Karagöz'ü gördüm. Üstünde hakem forması vardı. Düşüğünü öttürerek, "Apranax mideye zararlı!" diye bağırıyordu. Belki de karışık isimlere hiç girmemek lazım. İlk dönem kişisel gelişim kitaplarında olduğu gibi ("Güçlü Olmanın 100 Anahtarı", "Başarının On Anahtarı" vb.), hayatın zorlu kapılarını duruma göre 10, 50 ya da 100 adet anahtarla açan net bir isim bulmak daha iyi.

Bütün öğleden sonrası mutlulukla ilgili 100 anahtar bulmaya ayırdım, 100'lük işe girmesem iyiymiş. Zira bütün uğraşımlarıma rağmen sadece 9 anahtar bulabildim. Anahtar sayısını 10'a düşürsem bile 1 eksik kalıyor. Yılmamak lazım. Belki de anahtarlara değil de, tek bir yola girmekte fayda var. Yol iyi, anahtar gibi çok sayıda olması gerekmiyor. "Mutluluğa Giden Altın Yol" gibi bir şeyler. Bakalım...

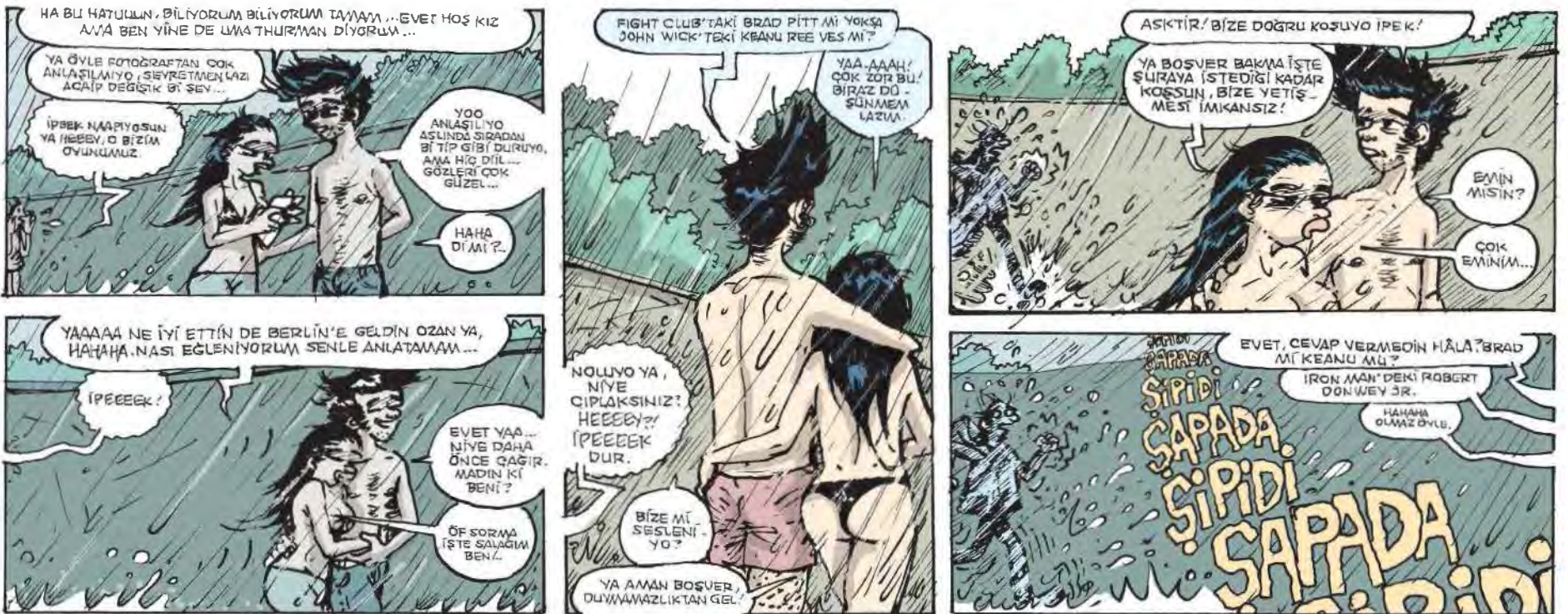
30 Ağustos Zafer Bayramı

Dün bütün gece anahtarlar, sonu gelmeyen yollar içinde debelendikten sonra, bu sabah aklıma aniden müthiş bir fikir geldi. Fikrim, sanat dünyası için klise olsa da kişisel gelişim dünyasında tutabilir. Amacım insanı kurtarmak değil, insanın kendisini hissettirmek. Bana göre, insan, durumunun farkına bir başkasının yönlendirmesiyle değil ancak kendi kendine varabilir. Okuyucunun kendi duygularını yazarak kendi kendine çözümler üretebileceği bir kitap planlıyorum. Bu yüzden kitabım boş sayfalardan oluşacak. Tam 47 sayfa! Yazarın egosunu kullanarak milleti geliştirmeye çalışmadığı, okuyucuyu kendi hayatıyla baş başa bırakan nefis bir kitap! Bu kitapta, okuyucu boş sayfalara kendi hayatını yazarak kişisel gelişimini tek başına inşa edecek. Bu kitabı alacak olan, henüz olmamış, ama şanslı kişilerin, "Bu yaşa geldim kişisel gelişemedim, ama bu kitapla bambaşka oldum" dediğini şimdiden duyar gibiyim. Çok güzel olacak. Okurun duygusal dünyasındaki boşluklar kendi kalemile dolacak. Kitabın ismi ise herkese ve her duruma uygun olacak: "Olduğu Kadar"

ipek & burak

yazan 4-zer oky

"El yanında baksam yıkar kaşını/ Tenhalarda gülüşünü sevdiğim"

Erzurumlu Emrah(1775/1854)

YEŞİL MANDALİNALAR

Öğlenüstü. Güneş binanın tam üzerinde. Caddede tuhaf bir sessizlik. İlkokul çocuğuyum gibi çok hafif bir huzursuzluk kırıntısı. İçimde. Yarın okullar açılıyor. Bana ne oluyorsa. Nasıl bir izse o. Burası hala çok sıcak. (Antalya) (Bu havada okul mu olur) Caddenin ortasında o çok dar kanallımsı, şeyin arasından, dizlerine kadar gelen suyun içinden içinden yürüyen o sokak köpeği. Duraklamıyor hiç; sanki tesadüfen yolu oradan geçmiş gibi geçip gidiyor. Sıcak tamam; aynı, ama ışıklar başka işte. Daha yumuşak, altın ışıltısına çalan daha sarımsı ışıklar. Eylül sonu olduğunu anlıyorsunuz.

Yaz bitti. Marketteki yemyeşil mandalinalar her alışverişe gittiğimde az biraz daha sararıyor. (zehir yeşili o mandalinalar uğursuz bir işaret gibi ilk zuhur ettiklerinde...) Bir yaz daha bitti. "Aslanın pençesini köreltip, kaplanın çenesindeki keskin dişleri söken" Öyle diyor bir sone 'sinde Shakespeare. "Zaman"a. O edepsiz. Ne olduğunu bilen yok. Aslını astarını... Önüne geleni devirip geçtiğini biliyoruz. Unufak ettiğini. Yamyamlığını... Kenarı köşeyi tırtıklamasını, kemirmesini... Onları biliyoruz da. Hepsi o.

"Sormazsanız biliyorum, sorarsanız bilmiyorum" Öyle diyordu Aziz Augustine. "Zaman nedir efendim, acaba" falan gibisinden sorulduğunda. Kendisine. O gene iyi maaşallah. Ben, sormadığınız o an'larda falan da bilmiyorum. Hiçbir an. Niye yalan söyleyeyim. Hiçbirşey bilmiyorum. Geçen gördüm bir yerde. Matematiğim abartılı/ aşırı berbattır, (dağlara taşlara–derecesini göreceksiniz şimdi, durun–) öylesine bile olsun, kabaca, kafadan dahi hesaplamamıştım. (yapamam zaten) Hiç. Ben herhalde daha bir trilyon saniyemiz falan vardır sanıyordum. En azından. İnsan ömrünü yani. Çocukken öyle sanıyordum. Bir daha da üzerinde durmamıştım. Meğer 32 000 yıl yapıyormuş o. Trilyon tane saniye. Tam otuzikibin yıl. İnsan ömrü yaklaşık üç milyar

Erzurumlu Emrah

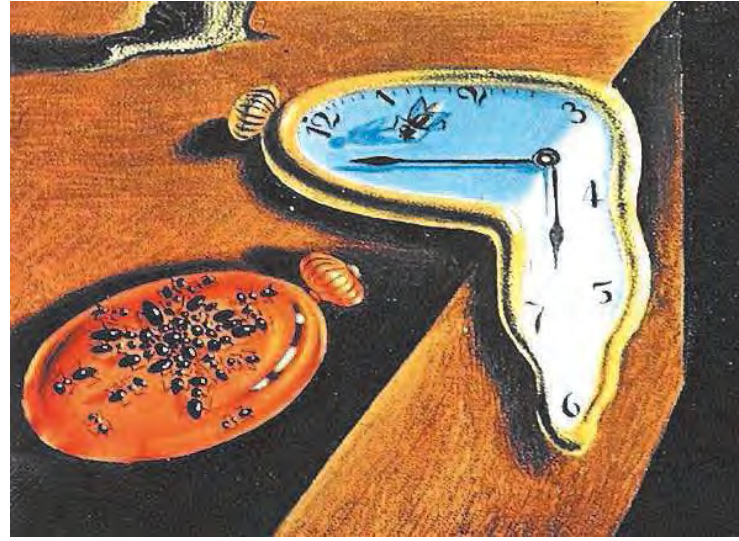
saniye ediyormuş. (96 yıl civarı sayarsak ömrü hem, bol keseden) Üç milyar? Hepi topu o. Sadece. Ürkütücü. Saniyeler önemli. Çok az varmış onlardan. Meğer. Kıymetini bilin. Nasıl bilinir.

İşte onu gene bilmiyorum. (işte geçiyor bak –öle bakıyorum--)Ben kendi adıma tavuklara yem verir gibi, döke saça ardıma bile bakmadan... Büyük bilge şair Kavafis epey yaşlılığında yazdığı o ünlü şiirde şöyle diyordu; "Oysa nasıl da güvenmişti ona – ne çılgınlık– / "Yarın! Daha çok zaman var" diyen o yalancıya."

Çok gençken bir amca ile tanışmıştık bir arkadaşım. Bize bir kart vermişti. "İnsanları yüzyırmıyıl yaşatma derneği" yazıyordu kartta. Başkanımı. Hem kurucusu. Bahar vakti, güneşli havada çok kalın bir paltoya sarınmıştı, çok zayıf ve solgun görünüyordu. Ara ara da öksürüyordu. "O yalancı" ile boğuşmaya çabalıyordu herhalde.

Bizim tuzumuz kuru. Zaman'la işimiz olmaz. (Saat dahi sevmez, takmazdım) O incecik; sırf kemikten olma, sarımsı/mavimsi tonlar da barındıran eliyle uzatmış olduğu o kart. "Kart sende mi lan" deyip,

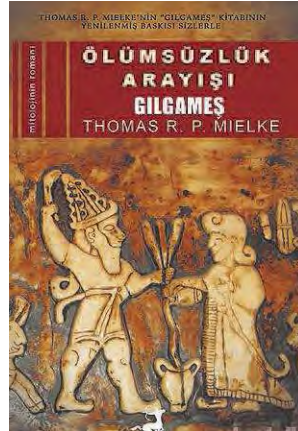
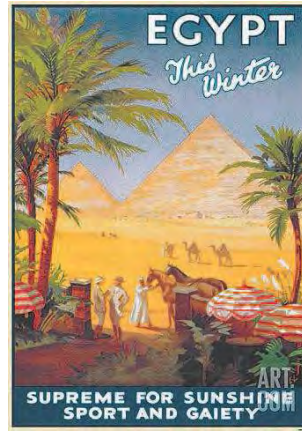
bakıp bakıp gülüşüyorduk arada. Nasıl 120 yıl yaşatıyorlar? Neler konuşuyorlar toplantılarında? Çok merak ettiyse de, gitmedik derneğe. Yüzyırmıyıl ne ki zaten. Yetmez. 32 000 yıl da yetmez. İnsanevladi'na. Çok çok daha fazlası için; ölümsüzlük için koşturdu durdu o. Bizimkiler. Binlerce yıl. Ölümsüz olsun,

Salvador Dalí 1904-1989

hiç yaşlanmasın...

Kavafis yaşlılığında, misafirlerini sadece hava karardıktan sonra, yarı karanlık, ışıksız loş bir odada kabul ediyormuş. O hayal meyallığın içinde...

Ziyaretçileri neler düşünürlerdi bilemiyoruz. İnsan en iyi kendini dolandırır. "Bütün parayı çek çöp kutusuna koy, telefonu sakın kapatma" diyenlerden falan çok çok daha incelikli, ustaca bir biçimde hem... (İskenderiye'de yaşamış olduğu evi ziyaretimde, o hangi oda, hangi odayı ne kadar loş yapardı, nasıl yapmıştır, etmiştir falan

filan diyerekten iyice bi bakmışım. İyi ki bakmışım. Önemli şey bilgi. belli mi olur...)

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...

ABI Bİ ÇİN ATASÖZÜ ŞÖYLE DİYOR; Bİ YERDE KÜÇÜK
İNSANLARIN BÜYÜK GÖLGELERİ...UAMP? LAFINI BİLE
ETTİRİMYO DEYYÜS?

DİRS!

Küçük
Prens

-İYİCE OLMUŞ-

Ehli
keyf...

MODA
SIRAT
KÖPRÜSÜ

UBERCIYE
CEZA YAZAMADIM
HOŞ SOHBETİ
İLE KANDIRDI
BENİ!!!

KAHRETSİN SENİ UYARMIŞTİM
EN ÖNEMLİ ÖZELLİĞİ HOŞ SOH.
BET OLMAŞI DİVE!!!

İşte bir tıp mucizesi..Kim derdi ki
yan yana gelecekler...

ÇÜRÜKLER
YOKKEN
HAYAT VARDI
LAN BİZİM
DAMARIMIZDA!

SEN BİR
CANAVARA
AŞIK OLDUN
BEN DE KENDİ
CELADIMA...

BURASI
KIZIL KUYU
BURASI
UNUTMAZ
LAN!!

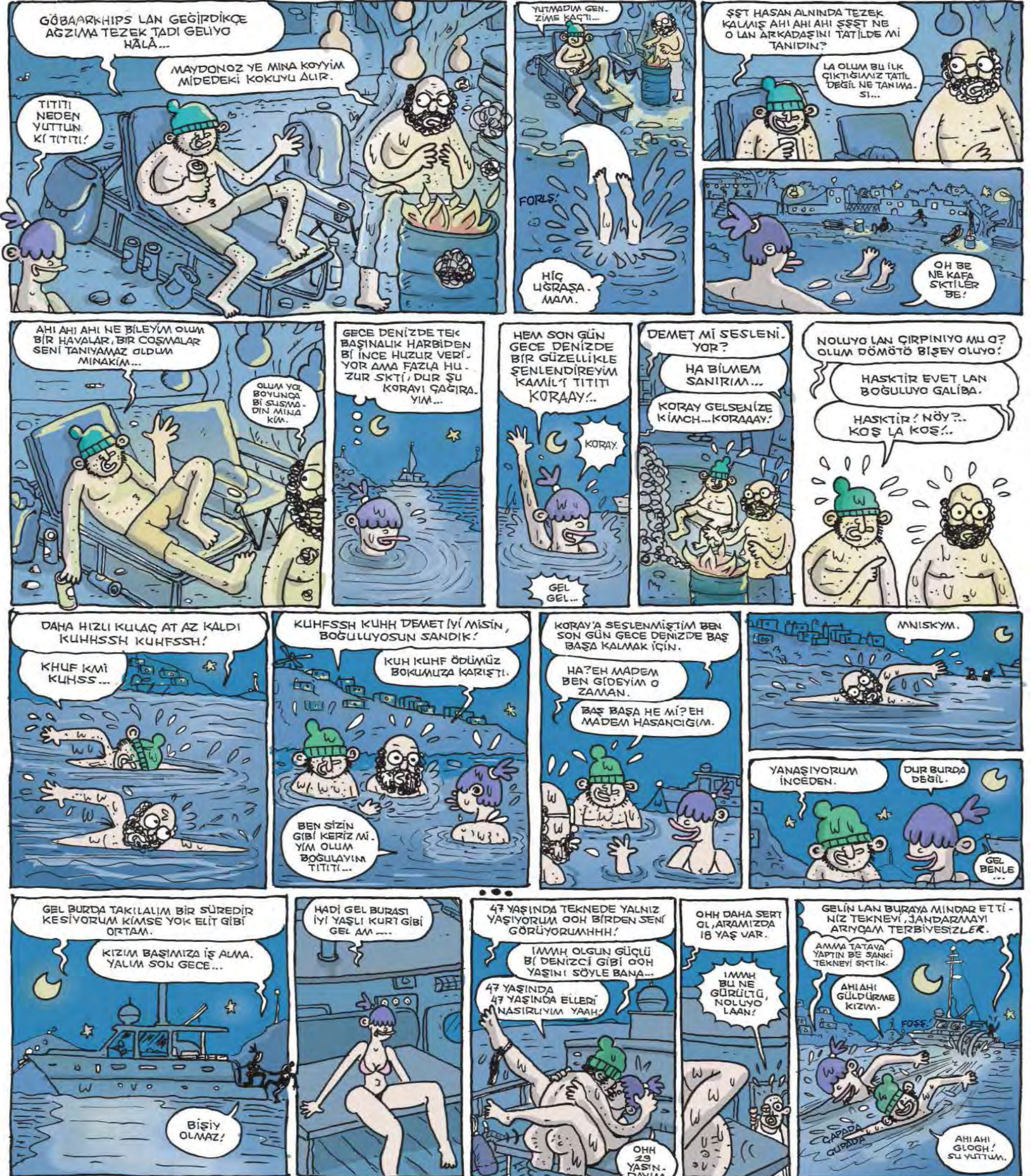
Disleri sıvıllımeseler bildiğin
çukur lan bu? Neresi vampir
-mına koyım?

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

Kıyıda neler olucak.

En sevdiğim bökçide oturmuş yarım saat sonra yaşayacağım mide yanması rezaletini düşünüyordum. Bu daha doğduğu gün çürümeye başlamış, yok olmaya programlanmış, adına vücut dediğimiz organik bulamaç... İşte kendini böyle hatırlatıyordu, böyle sesleniyordu bana vücudum:

Midenden gelen kasılmaları dinle ve dediklerime kulak ver! Dün öldüm, bugün ölüyorum, yarın öleceğim. Budur vücudun günlük vaziyet raporu. Çalışıyor zannettiğin bütün her şey aslında tamirsiz bir hasarın ilk evresinde. Batmakta olan bir geminin kaptanısın, yanlayacağın bir kara, binip kaçabileceğin bir filika yok. Ne yapabilirsin?

Ne yapabiliriz? Kaçınılmaz sonu zerafetle karşılayacağız. İnemeyeceğiz, yalvarmayacağız. Mide yanması ilacı içeceğiz. En karanlık anda, hiç umut kalmamışken, dalgalar yan yatmış gemimizin üzerine kapanırken bizi bir baba gibi gören, gözümüzün içine bakan tayfalar değil bizi yutan deniz utanacak.

Yakaladığım bu düşünce trenini kaçırmamak için aklımda beliren cümleleri hızla not defterime geçirdim. Aylardır yeni romanım için güçlü bir açılış arıyordum. Bu bökçü beni hiçbir zaman eli boş yollamaz,

bana her zaman hayal gücümü ateşleyen bir kıvılcım verirdi. Ancak bökçiden eve dönüp notlarımı gözden geçirdiğimde yazdıklarımı bir türlü beğenemiyordum. Romanım, yürüme hareketini olduğu yerde taklit eden bir pandomimci gibi durmadan yerinde sayıyordu; ancak bu durum bir pandomimciyi izlemek kadar keyifli değildi şüphesiz!

Bu duruma en çok üzülen şüphesiz değerli eşimdi. Bana olan sevgisinden dolayı romanımın durumuyla ilgili şüphe ve kaygılarını benden gizliyordu, ancak çalışma odamdaki çöp kutusunun içinde buruşturulmuş kağıtların oluşturduğu durmadan yükselen dağ fark etmemesi imkansızdı. Ah o melun dağ! Adı: Umutsuzluk ve Başarısızlık Korkusu, rakım: Sonsuz... Her yazarın yeni bir işe başlarken çıplak ellerle ve yalnız başına tırmanması gerekiyordu bu dağ. Yazar eşlerinin sonsuz laneti ise her seferinde dağın yamacında durup çaresizce bu çılgınca ve aptalca cesaret gösterisini izlemektir.

Bökçünün emektarlarından onaltı yaşındaki garson Murat masama dev bir bardak çay bıraktı ve saygıyla sordu: Nasılsınız Erman bey? Mide yanmanız bu kadar çabuk başlamaz diye biliyorum. Canınızı sıkkan başka bir şey olmalı... İşinize burnumu sokarak saygısızlık etmek istemem ama biliyorsunuz, anlatmak isterseniz görevimin bir parçası da sizi dinlemek.

Ah Murat! İnsanlara hizmeti bir sanat olarak gören bir jenerasyonun son temsilcilerindendi. Şu an bile cebinde yarım

saat sonra ihtiyaç duyacağım mide ilaçlarımı taşıyordu.

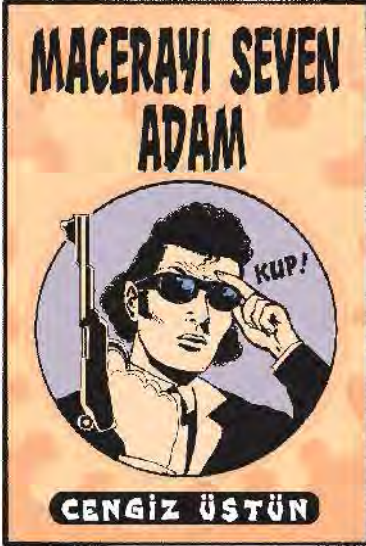
"Teşekkür ederim, Murat. Yeni romanım hakkında endişeliyim sadece hepsi bu. Fikirler sanki bir gölün içindeki kaygan ve atak balıklar gibi, benim ise onları yakalamak için bir oltam bile yok. Elimden sandalın içinden gölün derinliklerinde oynayan balıklara bakıp iç çekmekten başka hiçbir şey gelmiyor... Oh, özür dilerim, saçmalıyorum... Yazar alışkanlığı işte..."

Saçmaladığımı ve Murat'ı da sıkıştırdığımı fark ederek sustum. Murat böyleydi işte, koşulsuz bir güven veriyordu karşısındaki insana ve siz farkında olmadan yaşlı ve geveze bir kadın gibi en mahrem sıkıntılarınızı teklifsiz anlatmaya başlayıveriyordunuz.

"Erman Bey, haddim olmayarak söyleyebilirim ki gölde değil kuvvetli akan bir nehirde dahi olsanız en parlak, en süslü, en büyük balığı bile ellerinizle yakalayacak ölçüde iyi bir balıkçısınız siz! Sanırım bunun en iyi kanıtı da bana hediye etme inceliğinde bulunduğunuz son romanınızdır. İnanın soluksuz okudum ve bitirdikten sonra uzun süre etkisinden kurtulamadım. Zaman zaman görev başındayken dahi dalıp gittiğimi ve romandaki olayları zihnimin içinden tekrar tekrar yaşadığımı itiraf etmem gerekir. Umarım beni Yılmaz beye gammazlamazsınız... Biliyorsunuz iş başında kaytaranlara karşı çok katıdır!"

Murat'ın bu ince şakası keyfimi yerine getirmeyi başarmıştı. "Merak etme Murat, sen gerçek değilsin, sana bir şey olmaz" dedim. Tek gerçek var, o da kıymalı bök. Üzüldü ama bir şey demedi. Midem yangında kısılmış atlar gibi bağırmaya, kendini sağa sola atmaya başlamıştı. Kıymasında mı bir şey var, soğanında mı bir şey var canıma okuyor kıymalı bök.

20 Eylül 2018, 15:30, Kuştepe

Devamı ve sonu haftaya

Haftalık Mizah Dergisi | 20 EYLÜL 2018 | Sayı: 577

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin

Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalimescit Mah. Asmalimescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 - ISSN 1307 - 7619

Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33

Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22

Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 320 TL Yurtdışı: www.interdictum.de adresinde

IBAN Numaralarımız:

(Alıcı: Murekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

ORTAM

En felmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ
DEĞİLSİNİZ!

özet:

GEYSU'YA ORTAM ASSOS'A TATİLE GELMİŞLERDİR. İLK GÜN DENİZE GİRME SİTRESİ ORTAM'IN AŞI KORKUSU GİBİDİR. KAÇIŞ YOKTUR AKİBETTEN. İSKELEDEN MİLLETİN HEP ONA BAKTIĞI ZANNIYLAN NİHAyet DENİZE GİRER

ELEMAN SOĞUĞA GİRER GİRMEZ HEMMEN Kafa SUDA DELİCESİNE KULAC ATMAĞA BAŞLAR. SANIRSIN MİDİLLİ'YE KADAR GİDECEK. FAKAT BU HAYBECİ GÖSTERİNİN OMRU SADECE BİRKÂÇ KULACTIR.

GENİŞ BASEN ORTAM'IN ADETA DİŞİ Bİ VERSİYONU DA O ARMUT GTÜNÜ KUULCA SALLAYA SALLAYA İSKELEYE DÜHUL ETMEKTEDİR A DOSTLAR

MAKSİMUM ALTI KULAC SONRA NEFESİ KESİLMİŞ KÜÇÜK KIYAMETİNİ YAŞAR Bİ POZİSYONDA GÖSTERİ NİHAyetLENİR

GENZE SU KAÇMIŞ GEYİRTİLER SAHİLDEN DUYULUYO

VE PEŞİSİRA BU HALİNİ SAKLAMAK İÇÜN SIRTÜSTÜ EVRESİ

KUUL KIZ MEDITATİF DURUŞUYLA AKŞAM GÜNEŞİNİ Mİ KARŞILAMAK-TADIR YAHUT NASSI UHREVİ Bİ HALDEDİR BİLİNMEZ

AZ DAHA MİHRAP YERİNDE OLSA O DA İSTEMEZ MİYDI SURAT TEKNESİNDE KOKTEYLİNİ YUDUMLAYARAK ENGİN MAVİLİKLERE 300 KM İLE GİTMEK

ELEMAN HEMMEN AYILMIŞ AYNI MODEL OLDUĞUNA

FEKAT TABİİ KIZÇAĞIZ ELEMANDAN DAHA FAZLA MESAI HARCAMIŞ, YÜZME HOCASINA GİTMİŞ VE STİL YÜZMEKTEDİR EFTALYA GİBİ

PARMAKLAR BİTİŞİK, SUYU PİÇAK GİBİ KESECEK AYRODİNAMİKLIKTE

EN SON O ÇIKACAK DENİZDEN

VALLAA SU SÜPER, KENDİME GELDİM SEN GİRMİYON MU?

MİLLET HEP TOPARLANDI, GEL BİZ DE YEMEĞE HAZIRLANALIM

KAH-RAMAN EDA

ŞU ELBİSEYİ Mİ GİYSEM ÜZERİNE İNCE Bİ TUNİK ATIP, ŞU SANDALETLE?

AHİR SORULAR. TUM ELBİSELER, ETEKLER GELİNLİKLER ONA HEP AYNİ

OLUUR

GÖLGE PARK YERİ, ŞEZLONG, HERKEŞTEN ÖNCE ODAYA GİDİP SICAK SU TÜKENMEDEN DÜŞ ALMA KAPISINDAN SONRA

SİTEMLE BÖYLE KAPISLARA TAMAH ETMEZ EDADA İNERLER RESTORANA

MİLLET HER YERİ KAPIMIŞ YİNE

ÇIK ÇIK...NE KİÇİK MİLLET

ERTESİ AKŞAM SİZ DE AYNI ŞEKİL KAPİŞA KATILICEKSİNİZ ARTISLER

RESTORANIN KENDİLERİNCE ÖZENEREK YAPILAN KAPALI KİSMİ ARDIYE OLMAKTAN ÖTEYE GİDEMEMİŞ. Bİ DE UZANMALIK ÇEKİYAT; HANI NERDE ŞÖMİNELİ MUHABBET?

KENARDA MAKBUL OLMAYAN YERE OTURURKEN KADERE SİTEM DEVAM ETMEKTE

İSKEMLEYİ MASADAN EDEPSİZCE AÇARAK OTURUŞ.

ŞUNLAR BİZDEN SORA GELMEDİ Mİ, BA ONLARA SERVİS YAPIYO

SEN KALK BİKTİM İNSANLARDAN, KAFAMI DİNLİYİCEM DİYE GEL, SOORA ARKA MASANIN MUHABBETİNE FULL KONSANTRE KİLİTLEN

BEYAZ FLORESAN İŞIKLAR

GARSON ELEMANLA Bİ KONTAKT ÇABASI DAHA

MÜFİT ŞU KARŞIDAKİ İŞIKLAR HANGİ ADA?

VALLAA BİLMİYOM ABİ

GERÇEKTEN BİLMİYO. HİÇ MERAK ETMEMİŞ GEYSU DA MÜFİT'E KARŞI HİÇ CAZİBESİ OLMAMASINA BOZUK

AKŞAM YEMEĞİNE Bİ TEK SU DAHİL DEĞİL, EKSTRA! NE BİÇİM DÜNYA BU DÜNYA

YEMekten SOORA KUMSALDA KEŞİF TURUNDA YAN PANSİYONA ÖZENİRLER. SANKİ DİĞER PANSİYONLAR DAHA İYİMİŞ GİBİ GELİR HEP

KARPUZ NİYE YAN MASAYA GELDİ DE BUNLARA GELMEDİ? EKSTRA MİYDI ACEP SORULARIYLA CİĞERİ KAVRULUYO

KRİŞNA MOTEL

AHH ŞU PANSİYONDA KALAN BİRİNDEN Bİ ÖĞRENEBİLELER AMBİANSI. AMMA BİLMİZLER Kİ BU PANSİYONDAKİLER DE BİZİMKİLERİN PANSİYONA KARŞI AYNI HİİSLERİ BESLEMECTELER

BUNLAR BURADA FAZLA KALMAZ AGA